



OCCUPATIO OPA BIC – SHERATON

SEMANTIC REALITY 2026 · GOVERNANCE · 04

Ad horam ipsam adveni.

Illa non aderat.

Deinde telephonum meum sonuit.

Chanel erat. Veniam petivit. In autocineto meritorio erat, adhuc in itinere, et quinque tantum minutis serius adventura erat.

Paucis post minutis eam in deversorium intrantem vidi.

Capilli flavi et longi. Alta. Elegans. Praesentia quae nulla commendatione egebat.

Ad mensam receptionis accessit, nomen suum dedit, sarcinas reliquit, deinde ad me ambulavit.

«Salve, domine Frega. Chanel sum. Iam commodum habeo sciendi quis sis. Pellicula in situ tuo interretiali et imago tua photographica falsas exspectationes non creaverunt. Et verum quoque est te nullis imaginum filtris usum esse. Revera prorsus talis es qualis praedicaris.»

«Gratias tibi, domina. Quaeso, conside. Licetne tibi cafaeum aut aliud potum offerre? Otiose age. Non festino, et scio quomodo vir honestus in comitatu dominae se gerere debeat.»

«Non, gratias. Iam cafaeum in aëroportu sumpsi. Immo hodie novum odorem gero. Spero eum tibi placere.»

Odor animum meum cepit.

«Quod nomen ei est?» rogavi. «Sensibus meis omnino novus est.»

Risit.

«Nomen eius vetus et classicum Francogallicum est. Ad quaestionem simplicissimam respondet: quomodo Italum vincas numquam in campum ingrediens?»

Recta in oculos eius aspexi.

Praeter elegantiam, mire intellegens erat. Hoc solum me ad sermonem continuandum promptiorem reddidit. Vis magna consensionis animorum paene statim orta est.

Coepit propositum adventus sui explicare, sed animum meum avocabat modus quo loquens se movebat. Id animadvertit. Identidem consistebat et rogabat num omnia clara essent.

Clara tantum aliquatenus.

Praesentiam habebat quae animum intendere difficile reddit.

Deinde aliquid dixit quod cursum conventus omnino mutavit.

«Quinque moderatores superiores BIC Franciae mecum hodie venerunt. Te convenire volunt. Ibi verus sermo incipit.»

Animus meus statim ad rem rediit.

Signum dedit ut accederent. Nam eos convenire consenseram.

Brevi septem circa mensam congregati eramus, quattuor lectulis circumdatam.

Primo putavi errorem aliquem esse.

Cur homines ex Francia usque iter facerent ut me convenirent?

Natu maximus inter eos se praesentavit.

«Nomen mihi est M.....A. Nunc moderator summus BIC Franciae sum.»

Adhuc nesciebam quid vellent.

Omnes rogavi ut se praesentarent.

Res celerrime clara facta est.

Totum consilium moderatorum BIC ante me stabat.

Causa conventus erat oblatio publica emptionis editorialis quam in interreti proposueram.

Eam serio acceperant.

Immo tam serio acceperant ut de futuro suo dubitare inciperent. Num in nova ordinatione alio loco collocarentur? Num aliud opus alibi quaerere deberent?

Et nescio quomodo hic nexus per Chanel paratus erat, quae plerumque tacebat dum gestibus loquebatur. Praesentia quae praeteriri non poterat.

Explicavi me tantum scriptorem esse, nihil amplius.

Nemo mihi credidit.

Responsum unanimum fuit.

«Cum aliquis ex Gillette loquitur, etiam actionarii nostri in silentio audiunt. Ab ipsa gente Bic incipiendo.»

Brevem intermissionem petivi et praetextu cafaei usus sum ut deliberarem quid deinde dicerem.

Res insolita erat.

Tamen primum de aliqua re certus factus sum: narratio multo plus
perturbationis gignit quam promissa.

Et nunc demum id intellegere incipiebam.

Ferdinando